

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΣΟΔΑΛΛΑ ΞΕΣΤΙΣ ΕΙΣ ΔΙΕΥΞΙΝ

ΑΡΙΘ. 184. — 6 ΙΟΥΛΙΟΥ 1880. — ΛΕΠΤΑ ΙΟ.

ΕΤΗΣΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

- Ἐν Ἀθήναις..... φρ. 10—
- » ταῖς ἐπαρχίαις..... » 12—
- » τῇ ἀλλοδαπῇ..... » 20—

Ἡ συνδρομὴ εἶναι ἑτησία καὶ ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

Αἱ ὑπὲρ ἀνεγέρσεως μνημείου εἰς τὸν ἀποβιώσαντα φιλέλληνα καὶ διάσημον ἐλληνοστὴν Courtaud-Diverneresse προσφοραὶ ἀπευθύνονται πρὸς τὸν κ. Delabrousse, 39, rue Descartes, à Paris.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ἐπὲρ τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων Συλλόγου δ κ. Εὐάγγελος Ἀχαλλόπουλος προσήνεγκε φρ. 4,000.

Ἡ κυρία Ρακτιδὴν προσήνεγκε πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ ναοῦ τοῦ ἐνταῦθα Ὀρφανοτροφείου δραχ. 1,000.

Συνεισέφερον ὑπὲρ τῶν προσφῶγων οἱ ἐν Μερασίῃ τῆς Συρίας Ἕλληνες δραχ. 976.

Εἰς τὸν ἐνταῦθα σύλλογον τοῦ « Ἐρυθροῦ Σταυροῦ » προσήνεγον οἱ ἐν Ῥωμανίᾳ κκ. Σπ. Τυπάλδος Φορέστης καὶ Μ. Α. Σολομὸς 81 κλίνας νοσηλευτικῆς.

Ἐπὲρ τῶν προσφῶγων διάφοροι Μοναὶ τοῦ Κράτους συνεισέφερον δραχ. 148.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2164. Ἐστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'. Τόμος Γ', 6 Ἰουλίου 1880. Ἀριθ. 236 (184). Λεπτά 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς « Ἐστίας », ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6, 4^ο, σ. 16. Περιεχόμενα: Στραγὴ τῆς Δημογεροντίας Κωνσταντῶν ἐπὶ ἑπαναστάσεως. — Μία ἔξοδος ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1827 πολιορκίαν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ στρατηγῶ Γ. Καρατζᾶ. — Κοινὰ Διδερνερές ὑπὸ Α. Μπλαράκη. — Ἀνευ οἰκογενείας. (Μυθιστορία Ε. Μαλό, βραβευθεῖσα παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ). — Οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιστήμης. (Ἐκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier. Μετάφρ. Ἐλίζης Σκ. Σούτσου). Ἰνώμα καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς Δε-λα-Ροσφουκώ. (Μετάφρ. Γ. Ζωχοῦ). — Δίνωνεν πνεῦμα. Ἐντοπώσεις. — Ἀλήθεια. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλή καθ' ἑβδομάδα.

2165. Πολιτικὸν κάτοπτρον τῶν πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸν ἐν ἔτει 1877 Ῥωσοτουρκικὸν πόλεμον κλπ. Ἐπὶ Ἄντ. Γεωργίου. Ἐν Ἀθήναις, 1880, φρ. v. 6.

2166. Μνημεῖα ἑλληνικῆς ἱστορίας. Documents inédits relatifs à l'histoire de la Grèce au moyen âge, publiés sous les auspices de la Chambre des députés de Grèce par C. N. Sathas. Première série. Documents tirés des archives de Venise (1400-1500) Tome I. (Τῆ Βουλῆ τῶν Ἑλλήνων). Paris, Maisonneuve et Cie, MDCCCLXXX, 80, p. XXXIX et 344. [Les Monumenta historiae Hellenicæ (Μνημεῖα ἑλληνικῆς ἱστορίας) se composeront de dix volumes partagés en deux series: Première Série. Documents inédits tirés de trois sections des archives vénitiennes: Cancellaria Secreta, Senato Misti et Senato Mar (1400-1500), accompagnés de grandes cartes inédites en polychromie et de descriptions géographiques de la Grèce. Seconde série. Collection de Documents en la langue grecque inédits ou peu connus de l'histoire hellénique, depuis l'introduction du christianisme jusqu'à la IV Croisade.—Prix de chaque volume: 20 francs.

Τὴν ἐπομένῃ ἐπιστολὴν ἀπέστειλεν ὁ διάσημος φυσιοδίφης Δέσπιν πρὸς τὸν φίλον αὐτοῦ καὶ παρ' ἡμῖν διακεκριμένον ἐπιστήμονα κ. Χελδράτζ:

Ἀγαπητὴ Κύριε,

Σὰς εἶμαι λίαν ἐγνώμων διὰ τὴν καλωσύνην, ἣν εἴχετε, νὰ μοὶ ἀποστείλητε τὴν διατριβὴν καὶ τὸ μετὰ σημειώσεων ποιημᾶ σας. Σὰς παρακαλῶ ἐπίσης ν' ἀποδώσετε τὰς καλλιτέρας μου εὐχαριστήσεις πρὸς τὸν διδάκτορα κ. Σπ. Μηλιαράκη διὰ τὴν τιμὴν, ἣν μοὶ ἀπέδωσε, μεταφράσας εἰς τὴν ἑλληνικὴν τὴν βιογραφίαν μου καὶ τὰ συγγράμματα μου. Διατελῶ ὄλος διέτερος

1 Ἰουλίου, 1880.

ΚΑΡΟΛΟΣ ΔΑΡΒΙΝ.

— Συνεπεῖα τοῦ τελευταίου νόμου ἐκτελέσθησαν ἐν Γαλλίᾳ τὰ σχολεῖα τῶν Ἰησοῦιτῶν, ἡ δὲ γαλλικὴ ἐκπαίδευσις ἐσώθη ἀπὸ τῶν χειρῶν των. Οἱ Ἰησοῦιταὶ ἐξώθησαν, ἡ δὲ ἰσπανικὴ κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι δὲν δέχεται αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰσπανίαν. Ἡ Πρωσσία ἀπὸ τοῦ 1872 δὲν ἐπιτρέπει εἰς τοὺς Ἰησοῦιτας τὴν ἐν τῷ κράτει αὐτῆς ἐνέργειαν.

— Ἐν τῷ μουσεῖῳ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει φιλολογικοῦ συλλόγου ὑπῆρχε πούρ μαρμαρίνος ἀπεσπασμένος ἀρχαίου ἀγάλματος. Γερμανὸς περιηγητὴς, ἐπισκεφθεὶς κατὰ τὴν ἰσπανικὴν ἐν λόγῳ μουσεῖον, ἀνεκάλυψεν ὅτι ὁ πούρ οὗτος ἀνῆκεν εἰς ἄγαλμα τοῦ Ἀπόλλωνος, εὐρισκόμενον εἰς τὸ ἐν Βερολίῳ μουσεῖον. Ὁ Γερμανὸς περιηγητὴς προσέφερε σπουδαῖον χρηματικὸν ποσὸν πρὸς ἀγορὰν τοῦ πούρ τούτου, ἀλλ' ὁ σύλλογος ἀρνεῖται νὰ παραχωρήσῃ αὐτόν.

— Ὡς ἀνηγγεῖλαμεν, ἰσχυρῶς ἀπεβίβισαν ἐν Γερμανίᾳ ὁ καθηγητὴς Φραγκίσκος Στράκ, ὁ ἀνακαλύψας ἐν ἔτει 1862 τὸ ἐν Ἀθήναις Διονυσιακὸν θεᾶτρον. Ὁ Παρνασσὸς ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ ἀρτίῳ ἐκδοθέντι τ' τεύχεϊ αὐτοῦ τὴν ἐπομένῃ βιογραφικὴν σημείωσιν τοῦ διασημοῦ ἀρχαιολόγου: « Γεννηθεὶς τὴν 17 Ἰανουαρίου 1818 ἐν Κριμαίᾳ τῆς Βοημίας ἐσπούδασεν ἐν Βιέννῃ, καὶ ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον διέμεινε ὡς παιδαγωγὸς παρὰ τινι τῶν ἀριστοκρατικῶν τῆς αὐστριακῆς πρωτεύουσας οἰκονομῶν. Κατόπιν ἐξελέγηθαι βουλευτὴς ἐν τῇ Βουλῇ τῆς Φραγκφοῦρτ, μετὰ δὲ τὴν διάλυσιν αὐτῆς ἐπέδωθε ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς φιλολογικὰς καὶ ἀρχαιολογικὰς μελέτας, δημοσιεύσας ἔργα μεγίστης σπουδαιότητος καὶ ἀξίας. Κατέγινε δ' ἰδίᾳ εἰς τὴν σπουδὴν τῶν τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρον, καὶ τῷ 1862, ὅτε ὁ Γερμανὸς ἀρχαιολόγος Βέττιγερ ἐστάλη εἰς Ἀθήνας ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βερολίνου πρὸς σπουδὴν τῶν ἀρχαιοτήτων, καὶ παρηκολούθηον αὐτῷ ὁ Κούρτιος, τότε καθηγητὴς τοῦ πανεπιστημίου Γοττίνγης, καὶ ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐν Βασιλείᾳ πανεπιστημίου Φίσερ, συμπαρακολούθησε καὶ ὁ Στράκ μόνον καὶ μόνον ἵνα καταμετρήσῃ τὸν τόπον, ὅπου πάλαι ἔκειτο τὸ Διονυσιακὸν θεᾶτρον καὶ νὰ ἀποπειραθῇ τὴν ἀνεύρεσιν αὐτοῦ. Καὶ ἐνθυμῶνται πολλοὶ ἐτι αὐτὸν ἰσχυρῶς ἄλλα ἀχμαῖον διὰ τῆς βακτηρίας τοῦ ἀκαμάτου πάντα λίθον καταμετροῦντα, καὶ θλιδόμενον ἐπὶ τῇ καταστροφῇ τοῦ λαμπροτάτου τῆς ἀρχαιότητος μνημείου. Ἡ δὲ ἀνακάλυψις τοῦ θεάτρον τοιαύτη τις ἐγένετο ὡς ἐν τῇ « Χρυσᾷ ἀλλήϊδι » τοῦ καιροῦ ἐκείνου διηγεῖται ὁ κ. Π. Περβάνογλου: « Ἦτον ἡ εἰκοστὴ τρίτῃ τοῦ φεβρουαρίου μηνός, ἑορτὴ τοῦ Φρειδερίκου βασιλέως τῆς Πρωσίας, ὡς εἶπεν ἡμῖν ὁ Στράκ. Πρὸ τεσσάρων ἡδὴ ἡμερῶν εἶχεν ἀρχίσει ἡ ἀνορύξις λάκκου ἀπὸ μεσημβρίας πρὸς βορρᾶν ἐκτεινομένου εἰς τὸ κέντρον περιπότου τῆς θέσεως ταύτης. Ὡς καθ' ἑκάστην ἑξαπτόν, οὕτω καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπεσκέφθη περὶ τὰς τέσσαρας μετὰ μεσημβρίαν τὸν τῆς ἀνασκαφῆς τόπον. Εἶρον δὲ τὸν Στράκ κατηφῆ, ἐπιστατοῦντα τὴν ἀνασκαφὴν. Τὸν ἠρώτησα περὶ τοῦ αἵτιος τῆς ἀθουρίας τοῦ, καὶ ἔμαθον παρ' αὐτοῦ ὅτι ὀλίγας σχεδὸν ἐλπιδας ἔτρεπε περὶ ἀνευρέσεως λειψάνων τοῦ ἀρχαίου Διονυσιακοῦ θεάτρον, διότι κατὰ τὰς καταμετρήσεις αὐτοῦ εἰς τὸ βίβλος περιπότου δύο μέτρων ἔκπερε νὰ ἀφανῶσι τὰ ἐθώλια τοῦ θεάτρον, καὶ ἐν ᾧ ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ λάκκου εἶχεν ἤδη προχωρήσει εἰς βέλος περιπότου δύο μέτρων, οὐδὲν εἰσέτι ἄγνος εἶχε φανῆ. Τούτου ἕνεκα ἐσκέπετο ὁ Στράκ ἐντὸς ὀλίγου νὰ διατάξῃ τὴν διακοπὴν τῆς ἀνασκαφῆς, ὡς μάτῃν κοπιᾶζων καὶ ἀδίκως διαπανόν. Ἐνθὺ δὲ τοιαῦτα πρὸς ἐμὲ ἔλεγε, προσεκλήθη ὑπὸ ἐργάτου νὰ καταβῇ ἐντὸς τοῦ λάκκου, ἵνα ἴδῃ μέγαν τινα λίθον ὃν εἶχεν ἀνεύρει. Κατέβημεν ἀμφότεροι ἐντὸς τοῦ λάκκου καὶ καθάριασαντες τὸν χωμάτων τὸν λίθον, ἐπέστημεν εὐθὺς ὅτι ὁ λίθος οὗτος τῶν πορῶν εἰς Πειραιᾶ ἀνορυττομένων